Expositie 'De Rozentuin': een weg naar het hemelse licht

door: Floor Huygen

ORANJESTAD — De kunstworkshop Atelier '89, die vijf jaar heeft gedraaid, heeft veel lokaal schildertalent voortgebracht. Sommige cursisten zijn een professionele opleiding gaan volgen en anderen hebben zich verder ontwikkeld naast hun dagelijkse werk.

Belinda de Veer behoort voor een deel tot de laatste groep. Voor een deel, omdat ze eerst schilderde naast haar werk als apotheker, maar zich nu al geruime tijd full time met schilderkunst bezig houdt. Het resultaat daarvan is tot 19 mei te zien op haar solo-expositie *E Hofi di Rosa* of *De Rozentuin* in de Access Art Gallery te Oranjestad.

Met de *Rozentuin* wordt verwezen naar de tuin van De Veer's grootmoeder in de Beatrixstraat te Oranjestad, waar ze als jong meisje soms rust en troost zocht – en vond.

Bij het betreden van de expositie krijg je niet het gevoel van onzekerheid; de schilderwerken stralen kracht uit. Toch hangt rond de afgebeelde personen of figuren een geheimzinnige waas. Technisch, door druipende verflijnen of anders door tegenlicht, dat de figuren – en ook de kijker – tegemoet straalt. In die waas van geheimzinnigheid drukt de schilderes de kwetsbaarheid van de vrouwelijkheid uit, of, zoals kunsthistorica Jennifer Smit het verwoordt: *the delicacy of womanhood*.

"Kwetsbaarheid en dramatische krachtenzijn de belangrijkste kenmerken van Belinda de Veer's persoonlijke zoektocht naar de universele werkelijkheid en waarheid van het vrouwzijn", aldus Smit over de collectie

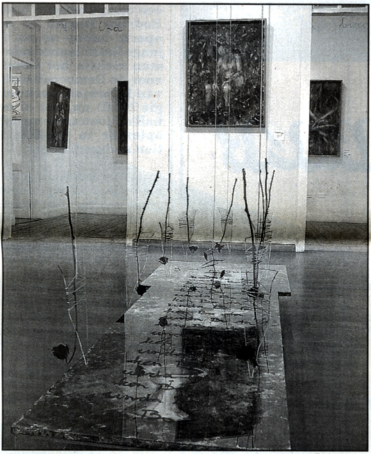

Impressie van enkele werken in 'De Rozentuin', de solo-expositie van Belinda de Veer, die momenteel te bezichtigen is in de Access Art Gallery in Oranjestad

De Veer heeft zich van jongs af aan aangetrokken gevoeld tot kunst. Dat deed ze actief met pianospelen, transcendentale theatervormen en diverse cursussen beeldende kunst. Na een moeilijke periode in haar leven is ze begonnen met aquarelleren en later met schilderen. In dat laatste vond ze zichzelf terug.

Naast het schilderen vertrouwt De Veer haar gevoelens toe aan het papier in de vorm van gedichten. Teksten, of fragmenten daarvan, maken ook deel uit van de expositie, zowel op de muren als, al dan niet leesbaar, verwerkt in de schilderijen.

Daaruit spreekt optimisme en hoop. Zoals de tekst bij de ingang: E caminda pa paraiso no ta uno solitario of vrij vertaald: De weg naar het paradijs loop je nooit alleen.

Het merendeel van de schilderijen op de expositie *De Rozentuin* dateert van de laatste paar jaar. Er hangt echter ook wat ouder werk. Opvallend daarbij is de verschuiving van kleur over de tijd. Van donkerder naar helder. Ook in de nieuwere werken is die donkere ondergrond nog steeds aanwezig, maar de warme aardekleuren oker, gebrande sierra, omber en ultramarijn blauw liggen daar transparant overheen. Net als in de gedichten is er een beweging waarneembaar. Een beweging naar het spreekwoordelijke licht aan het eind van de tunnel. Het soms misschien wat zwaarmoedig overkomende zoeken wordt op de expositie aangenaam onderbroken met een aantal speelse – in sommige gevallen driedimensionale – elementen, vervaardigd met hout, metaal, schelpen, oude vergeelde kant en glas.

De Veer gebruikt veel symboliek in haar werk, waarbij religieuze elementen als het kruis, bloed, doornen en pijn zijn terug te vinden. Het maakt deel uit van het zoeken naar haar eigen identiteit. Of die religieuze symbolen meer of minder dominant zijn, is afhankelijk van de perceptie van de bezoeker. Want een expositie blijft altijd een vorm communiceren tussen schepper en kijker. De Veer geeft in één van haar teksten al een hint: Un dia e hardin di sumpiña a haña e holo y e colo di e hofi, e hofi di rosa. Y e canchi di sepia a transforma y a bira un blanco celestial. Vrij vertaald: Op een dag krijgt de doornentuin de geur en de kleur van de tuin: de rozentuin. En het vergeelde kant verandert in een hemels wit.

Amigoe. - jrg. 120, nr. 096 (donderdag 29 april 2004). p.5